

Eseu despre estetica uratului in opera lui Tudor Arghezi

Tudor Arghezi, poet al intrebarilor, realizeaza cea mai adanca reforma a limbii poetice pe care o poate nota istoria literaturii noastre moderne, comparabila cu reforma facuta in literatura franceza de Victor Hugo, altadata intemeind "republica vocabularului", pe conceptia ca "Primele cuvinte nu sunt nici rebeli, nici plebei, poetul nostru selecteaza alte sectoare ale lexicului, cuvinte drastice, dure, uneori forme regionale, pe care nimeni nu le introduce in poezie, dand astfel, "dreptul de cetate tuturor cuvintelor, chiar si celor compromise, "

Poezia sa, incepand cu Flori de mucigai, va ajunge mai evident la materializari viguroase ale esteticii sale noi, estetica uratului, preconizata in Testament,

Estetica uratului se mai evidentiaza si in Blesteme, care face parte din acelasi volum, "Cuvinte potrivite", in aceasta poezie partea revelatorie este viziunea luptei intre organicul divin si inmultirea dezordonata, parazitara, replica diabolica la nativitatea cartofilor si smaraldelor, urmare la geneza musitei pe care a invocat-o cu alta ocazie poetul:

"Pe tine cadavru spoit cu unsoare,
Te blestem sa te-mputi pe picioare
Sa-ti creasca maduva bogata si larga
Umflata-n sofale, mutata pe targa
Sa nu se cunoasca de frunte piciorul,
Rotund ca dovleacul, gingas ca urciorul,
Oriunde cu zgarciuri ghicesti medulare,
Sa simti ca te arde putin fiecare
Un ochiu sa se stranga si sa se sugrume
Clipind de-amanuntul, intors catre lume,
Celalalt sa-ti ramaie holbat si deschis
si rece impietrit ca-ntr-un vis"

Un alt aspect profund este sentimentul de oscilare materiala intre doua lumi cu densitati deosebite, "de osmoza intre spiritual si material, amandoi termenii luati ca momente indepartate ale aceleiasi materii, Cerul si pamantul sunt doua vase comunicante, materia fiind permeabila prin spirit si spiritul aratand tendinte de degradare" (G, Calinescu-Istoria literaturii romane de la origin pana-n prezent), in Vant de toamna interpatruderea celor doi factori, cerul si pamantul, ia forma unei stranii betii :

"E pardosita lumea cu lumina,
Ca o biserica de fum si de rasina
si oamenii, de ceruri beti,
Se leagana-n stihare de profeti, "

Cu Flori de mucigai, arta poetica coteste in personalitatea adanca a scriitorului, asa cum se manifesta multilateral si in publicistica, Daca poetic si spiritual, volumul Cuvinte potrivite detine

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

primatul, in schimb Flori de mucigai reflecta nota cea mai autentica a tehnicii artistice argheziene, a mijloacelor de expresie, in arta in versuri a lui Tudor Arghezi, Sunt in acest sens revelatoare opiniile lui George Calinescu: "Flori de mucigai este o opera de rafinament, de subtilitate artistica, ele presupun un cer al gurii datat cu toate mirodeniile, Cititorul necultivat in sens artistic se sperie de ele si le crede vulgare, desi realitatea si savoarea sunt insusirile lor ca si ale operei lui Rabelais, "

Astfel cu Flori de mucigai Arghezi incepe o poezie de savoare, presupunand un cititor pregatit, Punctul de plecare il formeaza observarea limbajului, cu un puternic miros argotic, al puscariasilor, Impresia de veselie creata si dozata cu cel mai autentic lirism, nu e falsa, Amestecul seriozitatii cu bufoneria e in linia Anton Pann, Efectul artistic consta in surprinderea naivitatii sub expresia de mahala. Acesti hoti, borfasi, tigani, poseda toata gama lirica a umanitatii si o executa pe instrumente ce produc o duioasa ilaritate, intr-o limba indecenta, argotica, cum e cazul in delicata explicatie mitologica a frumusetii unui "fatalau" :

"O fi fost ma-ta vioara,
Trestie sau caprioara
si o fi prins in pantec plod
De strigoi de voevod, "

Daca in Cuvinte potrivite si in alte volume de versuri de mai tarziu, Tudor Arghezi foloseste copios expresiile figurate, simbolurile, in Flori de mucigai poetul da curs liber indeosebi cuvintului cu sens propriu direct, intreg volumul ilustreaza cu pregnanta preferinta poetului pentru cuvintele rare, tari, nude, expresive, potential mai bogate decat altele, pentru a da mai multa culoare si relief tablourilor infatisate,

Argotismele, cuvintele vulgare, considerate pana la Tudor Arghezi neliterare, sunt adeseori prezente ca o cerinta de ordin estetic, prin plasticitatea lor, in versurile din Flori de mucigai, Poetul le prelucreaza la inalte temperaturi artistice, facand din ele elemente caracteristice ale noului alfabet stilistic arghezian, La Arghezi, aceste expresii vorbesc nu numai prin raporturi gramaticale, ci ele radiaza din interior multiple posibilitati expresive,

Dupa Cuvinte potrivite, cu diversitatea lor sensibila, Flori de mucigai, tot atat de ferma estetic in unitea ei tematica, ne infatiseaza un Arghezi concentrat exclusiv asupra mizeriei umane (cu originea expresiva in mai vechile poezii Pui de gai si Blesteme), Este o poezie obiectiva, lipsita de dramatism, dar nu mai putin zguduitoare prin temeritatea limbajului ei "despuat", frust, este o intoarcere la naturalismul care este sursa expresionismului doar prin forma evoluata a acestuia devenind de fapt poezie naturalista, in Flori de mucigai, naturalismul e la fel de poetic prin brutalitate si cruzime, ca si simbolismul din Les chants de Valvador,

Titlul volumului este un oximoron, inspirat din creatia lui Baudelaire Les fleurs du mal, din care poetul tradusese si reuneste doua principii: motivul florii, simbol al frumusetii pentru estetica

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

romantica si cuvantul regional, cu aspect arhaic "mucigai", mucegaiul fiind o forma elementara de viata, care traieste in mediile umede, insalubre, Acest cuvant "mucigai" marcheaza in acest context conceptia sa privind "estetica uratului", care prin asociere cu ideea de frumuseti, exprimata prin floare, intareste, intr-un paralelism perfect, convingerea ca frumosul se naste din "bube, mucegaiuri si noroi", Florile de mucigai sunt emblema unei rodii in tenebre, unui rod negativ-monstruos, rod al mortii, ,

Versurile din Flori de mucigai sunt rezultatul inspiratiei divine, a "slovei de foc", ele sunt scrise cu unghia stanga "pe tencuiala" "pe un perete de firida goala", Versurile dezvaluie un real dur al vietii perceput de latura demonica, negativa a fiintei umane, nu de cea angelica, "Unghia ingereasca " este "tocita", ele sunt scrise cu unghia de la mana stanga, asociata demonului, maleficului, Acest univers se reduce la notiuni ca: mocirla, frig, catuse, lanturi, zabrele, paduchi, sobolani, zavoare, mucegai, intuneric,

Metaforic, "florile de mucigai" simbolizeaza vegetatia umeda a ungherelor intunecoase, sunt flori fara legatura cu pamantul, cu lumina, fara clorofila, provocand repulsie, in acest univers oamenii se contureaza ireal:

"Livizi ca strigoii si sui,
Strambati de la umeri, din sold si picior
in blidul fierbinte, cu aburi galbui,
isi duc parca sangele lor, " (Cina)

Singularitatea "florilor de mucigai": caracterul lor contrar esteticii transfigurarii, proprietatea lor "antitestamentara", cu toate ca intr-unul din aspectele lor cele mai aparente, ele par inchipuirea perfecta a constantului din Testament:

"Din bube, mucegaiuri si noroi

Isca-am frumuseti si preturi noi ", reprezinta adeziunea, la o estetika a demascarii, cel putin tot atat de importanta in arta poetului nostru ca si cea dintai, chiar daca mai putin recunoscuta,

Astfel se poate afirma ca, cu Tudor Arghezi incepe o noua estetika, estetika "scoasa din detritusuri verbale", Arghezi a dovedit o constanta pasiune de a scoate poezia din antipoezie, cutezand sa-si metamorfozeze opera intr-un "ciorchin de negi".